

عنوان مقاله:

ضرورت توجه به برنامه ریزی شهری در شهرهای آینده با رویکرد آینده پژوهی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و دومین کنفرانس بین المللی به سوی شهرسازی، معماری، عمران و هنر دانش بنیان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

امید پیکانی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه معماری، واحد ساوه، ایران

سیروس باور - دکترای معماری، استاد مدعو، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات تهران، ایران

سعید تیزقلم زنوزی - دکترای معماری، استادیار و عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

آینده، نامعلوم، فریبنده و گاه تردید آمیز است، چنانکه بشر را همواره محصور و متوجه خود کرده است. در هرتعریفی از برنامه ریزی، نگاه به آینده و آینده نگری به مثابه بخش تفکیک ناپذیری مطرح می شود که همواره انگیزه انسان برای حرکت و ابزاری برای پیشرفت و تکوین شیوه های مدیریت و برنامه ریزی بوده است. از این دیدگاه برنامه ریزی فعالیتی است برای ایجاد آمادگی در مواجهه با آینده. پیش بینی، دوراندیشی و دیگر رویکردهای آینده نگر به منزله بخشی از فرآیند ساخت چشم انداز و تدوین راهبرد در برنامه ریزی بلند مدت به کار می رود. در دهه های اخیر با رشد فناوری های نوین، بالا رفتن دانش بشری و اعتماد به توان بشر در ساخت آینده مطلوب، گویی بار دیگر تفکر آرمان شهر گرایی بر عرصه شهرها و سکونتگاه های انسانی مطرح شده است. یک دهه بعد از هزاره دوم برای نخستین بار در تاریخ بشر بیش از 50 درصد جمعیت 7 میلیاردی جهان در شهرها زندگی می کنند. پدیده دیگری که چالش اصلی هزاره سوم خواهد بود ظهور مناطق کلان شهری چند هسته ای است که همچون آهن ربایی قوی بیشترین جمعیت، فعالیت و سرمایه را به سمت مناطقی متشکل از ما در شهرهای بسیار بزرگ جذب کرده اند. روش تحقیق در مقاله حاضر به صورت جمع آوری اطلاعات با استفاده از منابع کتابخانه ای است. هدف اصلی پژوهش، اهداف و نقش برنامه ریزی شهری در شهرهای آینده که اجزا و عناصر تشکیل دهنده در قالب نمودار و جداولی جمع بندی شده و مورد بررسی قرار گرفته است. سوال تحقیق، چالش اصلی در برنامه ریزی توسعه شهری معاصر این است که شرایط امروز شهرها، که در بسیاری موارد فاجعه بار است، در آینده چگونه خواهد بود فرضیه، یکی از راهکارهای ارتقای کیفیت زندگی در شهرهای آینده توجه به برنامه ریزی شهری با استفاده از دانش آینده پژوهی، گرایش و خواست انسان به آینده و حل مشکلات به آینده اثربخش باشد. نتایج این مقاله نشانگر تعامل بین آینده پژوهی و برنامه ریزی شهری در مقیاس کلان به عنوان یک ضرورت در نظام توسعه شهری است و در جهت عملی کردن این رویکرد و کارآمدی طرح های توسعه شهری است.

کلمات کلیدی:

آینده، برنامه ریزی شهری، سکونتگاه های انسانی، آینده پژوهی، نظام توسعه شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/968278>

